

[Ministeren for udviklingsbistand]

Målet for vores indsats er nemlig ikke, som det indimellem fremstilles: at bygge hegn omkring de oprindelige folk og overlade dem til deres egen skæbne i isolerede reservater. Det er tværtimod at give dem en reel mulighed for udvikling, men på egne vilkår og med udgangspunkt i deres egen kultur og ofte stedbundne tilhørsforhold.

En udviklingsproces er aldrig konfliktløs; værdier går tabt undervejs. Brydninger mellem det gamle og det nye er uundgåelige. Det gælder også, når oprindelige folk står over for en moderne udvikling med alt, hvad dertil hører. Vi kan ikke med velmenende intentioner beskytte oprindelige folkeslag mod disse konflikter, men vi kan og vi skal gøre, hvad vi kan for, at disse folk får mulighed for selv at løse dem på egne betingelser og i et ligeværdigt samspil med andre befolkningsgrupper i de enkelte lande.

Regeringen finder det derfor af afgørende betydning, at vores støtte i videst mulig udstrækning kanaliseres gennem de oprindelige folks egne lokale organisationer og sammenlutninger. Kun de ved, hvor skoen trykker.

Fremme af oprindelige folks rettigheder er et naturligt og integreret led i udmøntningen af den generelle danske bistandspolitiske mål-sætning om fremme af respekten for menneskerettighederne og den demokratiske udvikling i vores samarbejdslande. I de tilfælde, hvor det er relevant, vil vi fra dansk side konsekvent bringe spørgsmålet om de oprindelige folks forhold og rettigheder op under de årlige forhandlinger med vores programsamarbejdslande.

Danmark har således under årsforhandlingerne med f.eks. Bangladesh igennem de senere år udtrykt alvorlig bekymring over de overgreb og krænkelse, der finder sted over for stammefolkene i Chittagong Hill Tracts. Parallelt hermed har vi via IWGIA finansieret en større international undersøgelse af problemet. Dialogen har ført til, at regeringen i Dhaka har erkendt, at man må søge at finde en politisk løsning, og for et års tid siden indledte man forhandlinger med stammefolkene repræsentanter. Disse forhandlinger er endnu ikke afsluttet, men ordet dialog er faldet ind i ordbogen.

Regeringen vil fortsætte og udbygge støtten til konkrete projekter, der tager sigte på at for-

bedre oprindelige folks politiske, sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder.

Mange af de danske private organisationer arbejder i områder, hvor der lever oprindelige folk, og har opbygget et indgående kendskab til deres levevis og situation. Vi bør selvsagt drage nytte af denne viden. Vores fremtidige indsats over for oprindelige folk vil derfor i høj grad også bygge på et tæt samarbejde med de private organisationer.

De oprindelige folk lever i skrøbelige miljøer og er de første, der lider under de negative virkninger af skovtab, minedrift, dæmninger og industrialisering. Der er derfor behov for at gøre en særlig indsats for at sikre de oprindelige folks miljø.

Oprindelige folk står svagt i deres kamp for at få de statslige myndigheder til at respektere deres rettigheder. Det gælder især ejendoms- og brugsretten til landområder, de bebor og er afhængige af for livets ophold.

Rettigheder er ikke bare noget, man har, men det er noget, man må kæmpe for. Det kræver organisering. Især her er der brug for en hjælpende hånd. Fra dansk side vil vi hjælpe oprindelige folk med at organisere sig, sådan at de selv kan udtrykke deres ønsker gennem en dialog. Kun de kan udforme en politik, som på én gang kan bringe dem ind i udviklingen og samtidig bevare værdifulde elementer af deres urgamle kulturer.

Der er talrige eksempler på, at oprindelige folk er blevet tvangsforflyttet i forbindelse med gennemførelsen af større udviklingsprojekter som f.eks. ved anlæggelsen af miner og dæmninger. Sådanne forflytninger har i reglen haft katastrofale konsekvenser for de pågældende befolkningsgrupper. Fra dansk side vil vi gøre alt for at undgå at tvangsforflytte folk i forbindelse med gennemførelsen af danske bistandsprojekter. Herudover vil vi arbejde for, at de retningslinjer, som OECD's Udviklingskomité, DAC, har udarbejdet vedrørende forflytninger og genbosætning, bliver fulgt til punkt og prikke også i projekter, som Danmark ikke direkte er med til at finansiere.

Der er behov for en samlet strategi, som kan sikre en forstærket og mere målrettet dansk indsats til støtte for de oprindelige folk. Hovedelementerne i en sådan strategi vil skulle omfatte dels dialogen med vore programsamarbejdslande, dels finansiel støtte til projekter,